



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 2830/2025**  
**19.03.2026. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства одбране-Сектор за цивилну одбрану и припреме одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4259/24 од 14.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2026. године, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4259/24 од 14.03.2025. године.

## **Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4259/24 од 14.03.2025. године преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 533/24 од 03.06.2024. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да исплати тужиоцу штету у висини неисплаћених нето зарада у укупном износу од 412.309,28 динара, са затезном каматом на појединачне новчане износе почев од означених датума до исплате (став први изреке) и да на износе разлике у плати у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду пензијског и инвалидског осигурања (став други изреке), као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 178.350,00 динара, а тужилац обавезан да на име трошкова првостепеног поступка исплати туженој износ од 54.000,00 динара (став трећи изреке) и да на име трошкова другостепеног парничног поступка исплати износ од 27.000,00 динара (став четврти изреке).

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Означена битна повреда одредаба парничног поступка постоји ако је одлучено о захтеву који не спада у судску надлежности, односно ако је суд одбио да одлучује о захтеву за који је надлежан. У овом случају, одлучивано је о захтеву тужиоца за накнаду штете – имовинскоправном спору за који постоји судска надлежност у парничном поступку (члан 1. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је професионално војно лице. Наредбом министра одбране од 18.03.2015. године тужилац је постављен за начелника Центра Министарства одбране за локалну самоуправу у ... - Регионалног центра министарства одбране ..., са формацијским чином мајора и формацијском платном групом 13. Решењем од 02.04.2015. године одређен је коефицијент за обрачун тужиоцеве плате по положају и по чину (чин потпуковника). Током 2018. године измењени су елементи формацијског места на којем је тужилац обављао дужност-промењен је формацијски чин мајора у формацијски чин потпуковника и формацијска платна група 13 (за коју је прописан коефицијент 1) у формацијску платну групу 11. (за коју је прописан коефицијент 1,20). Решењем начелника Регионалног центра Министарства одбране ... од 08.04.2020. године одбијен је тужиочев захтев за новчане принадлежности у периоду од 22.03.2018. године до 13.03.2020. године - плату о формацијском чину потпуковника и формацијској платној групи 11, са образложењем да не постоји наредба министра одбране којом се тужилац поставља на то место. Тужиочева жалба изјављена против тог решења одбијена је решењем начелника управе за обавезе одбране Министарства одбране од 17.08.2020. године. Тужилац против тог решења није водио управни спор.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за накнаду штете.

Одредбом члана 164. Закона о раду прописано је да ако запослени претрпи штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом и општим актом. Израз „у складу са законом“ упућује на примену Закона о облигационим односима о одговорности за штету.

Тужилац поднетом тужбом тражи накнаду материјалне штете настале у периоду од 22.03.2018. године до 13.03.2020. године, у висини разлике између исплаћене и припадајуће плате након промене формацијских елемената за обрачун плате професионалног војног лица на његовом радном месту. Тужиочев захтев за новчане принадлежности у означеном периоду – плату по измењеним формацијским елементима за њен обрачун, одбијен је коначним и правноснажним решењем донетим у управном поступку на основу члана 141. став 1. и члана 142. став 1. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС“ бр. 116/07...94/19) у вези тачке 3. став 3. Одлуке о овлашћењима за решавање у управним стварима у министарству одбране („Службени војни лист“ бр. 2/08...31/10).

Због тога, по оцени Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Коначним и правноснажним решењем надлежног старешине одбијен је захтев тужиоца за признавање увећане плате у утуженом периоду по основу промене елемената за њен обрачун, због чега у овом

случају нема незаконитог или неправилног рада органа тужене као основа њене одговорности за потраживану штету, у смислу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима.

Из тог разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић